

๑๔

อริยสัจ ๔

ทุกข์

เหตุเกิดทุกข์

ความดับทุกข์

ข้อปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์

ทุกข์นั้นมีจริงๆ นะ หหมดทั้งร่างกายนี้ทุกข์ทั้งก้อน หรือใครว่าสุข ลองเอาสุขมาดู ก็จะไปหยิบเอาทุกข์ให้ดูทั้งนั้น ตลอดจนกระทั่งชาติ เกิดก็เป็นทุกข์ ชาติปิทุกข์ชา ความเกิดเป็นทุกข์

เมื่อเกิด แล้วก็มีแก่ มีเจ็บ มีแปรไปตามหน้าที่ ก็ออกจากทุกข์นั้นทั้งนั้น ไม่ใช่ออกจากสุข ดังนั้นเป็นทุกข์ทั้งนั้น **เกิดนั้นแหละเป็นตัวทุกข์ละ** ต้องกำหนดรู้มันไว้ ทำอะไรมันก็ได้

เหตุให้เกิด มีกามตัณหา-ภวตัณหา เป็นเหตุให้เกิดชาติ กามตัณหา ภวตัณหา วิภวตัณหา **กามตัณหา**อยากได้เป็นกามตัณหา **ภวตัณหา** อยากให้มีให้เป็น เป็นภวตัณหา

เมื่อมาเป็นมามีเห็นปรากฏแล้ว ไม่อยากให้แปรไปเป็นอย่างอื่น ให้ดำรงคงที่นั่นเป็น **วิภวตัณหา** เหมือนเราเป็นหญิงเป็นชาย

ไม่มีลูกอยากได้ลูก นั่นเป็นกามตัณหาแล้ว ได้ลูกสมเจตนาเป็น
ภวตัณหาขึ้นแล้ว ไม่อยากให้ลูกนั้นแปรไปเป็นอย่างอื่น นั่นเป็น
วิภวตัณหาอีกแล้ว เห็นไหมละเป็นอยู่อย่างนี้แหละ

กามตัณหา ภวตัณหา วิภวตัณหานี้แหละเป็นเหตุให้เกิดชาติ
ต้องดับด้วยศีล สมาธิ ปัญญา วิมุตติ วิมุตติญาณทัสสนะ ดัง
กล่าวแล้ว ถอดกันไปเป็นชั้นๆ จนกระทั่งพระอรหันต์ดับหมด

ดับนั้นแหละเป็นตัวนิโรธ ที่เข้าถึงซึ่งความดับนั้นเป็นมรรค

**สังฆธรรมทั้ง ๔ นี้ต้องมีตาธรรมกายจึงจะมองเห็น ไม่มี
ตาธรรมกายมองไม่เห็น**

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “ติลักขณาทิวาภา”

๒ เมษายน ๒๕๕๗